

[Køpke Christensen]

stodont, et monopolselskab, som er politisk dirigeret og ødelægger markedet for forbrugerne.

Vi i Fremskridtspartiet havde helst set, at man havde ventet et par år med at ændre på telesektoren, bl.a. fordi vi vil se, hvor konkurrencedygtig den digitale telekommunikation vil være. Skal vi tage stilling til telesektoren nu, vil vores udgangspunkt være at få et så frit marked som muligt med mindst mulig statsindblanding. Vi vil med andre ord have telesektoren privatiseret fuldstændig og ikke den fupprivatisering, som regeringen har lagt op til.

Det er nok muligt, at 49 pct. privatisering kan være et skridt på den rigtige vej, men med det politiske forlig, som ligger bag dette lovforslag, frygter vi, at man aldrig kommer videre end de 49 pct.

Regeringen har valgt, at vi nu skal tage stilling til det fremlagte lovforslag, og dertil må vi fremføre følgende kritikpunkter: Der er mangel på fri konkurrence. Man viderefører den usunde klausul om indløsning til kurs 125. Man vil ikke tillade, at flere end 49 pct. af aktierne sælges frit til private.

Fremskridtspartiet vil derfor sige nej til det foreliggende forslag. Vi vil i dag i Folketingets Finansudvalg forlange spørgsmålet om stiftelsen af aktieselskaberne herved i salen, så hele sagen kan blive diskuteret frit og åbent.

Kirsten Lee (RV):

I Det Radikale Venstre er vi godt tilfredse med den aftale, der er indgået mellem KVR og Socialdemokratiet vedrørende den nye telestruktur.

Formålet med denne nye struktur er at styrke konkurrenceevnen, at styrke forskningen på området, fortsat at give en god service og også at give kunderne billigere takster. Og det er helt åbenbart, at der er et effektiviseringspotentialer med den nye struktur, og det skulle meget gerne komme abonnenterne til gode.

Vi mener også, at den struktur for teleområdet, der her er foreslået, vil hjælpe Danmark til at være med i den internationale udvikling på området. De fem danske televirksomheder behøver ikke længere at konkurrere indbyrdes. De kan koncentrere sig om at konkurrere internationalt. Skal man følge med i den internationale udvikling på dette område, skal der være stor fleksibilitet, og der skal være omstillingsevne, og beslutningsvejene skal være korte og ef-

fektive. De formål mener vi også er tilgodeset med den nye struktur.

Vi støtter selvsagt, at der etableres holdingselskabet teleDanmark A/S, hvor det er meningen, at staten skal eje 51 pct. af aktierne.

Hr. Helge Sander ser gerne, at hovedsædet placeres i Århus, forstår jeg. Vi finder det i hvert fald indlysende, at placeringen bliver i Jylland.

Arne Melchior (CD):

Da vi i februar i år diskuterede samme sag på grundlag af det da foreliggende forslag fra Socialdemokratiets side, udtalte jeg på CD's vegne, at vi gerne så sagen løst efter en sådan model under den forudsætning, at man kunne opnå stordriftens fordele, men bevare de nuværende selskabers serviceniveau, prisniveau og øvrige dygtige administration af denne for samfundet vigtige sektor.

Jeg synes, at det med det foreliggende forslag er lykkedes at opnå disse formål, denne kombination. Jeg kan kun gratulere regeringen, ministeren og Socialdemokratiet til deres aftale af juni i år, og CD kan støtte forslaget.

Når man læser forslaget, får man det indtryk, at forfatterne rigtig føler, at de har en he-man som chef, og det er da heller ikke helt usandt. Man kan bare kigge på ham, og når man hører på ham, så bliver man helt klar over det.

Jeg henviser her til, at det er en frygtelig masse, denne minister kan ifølge dette forslag. Et dusin gange står der, hvad han kan, bare han svinger tilstrækkeligt med armene. Det har jeg ikke nogen særlig indvending imod, bortset fra at jeg nok tror, der et par steder skal stå »skal« i stedet for »kan«. Det gælder i ekstrem grad § 2, stk. 4, som indledes med ordene: »Kommunikationsministeren kan i koncessionen fastsætte vilkår for at føre tilsyn med koncessionshaverens anlæg . . .« Det må være et »skal«, der er ment.

Jeg vil her konkret stille det forslag, at ministeren gennemser paragrafferne og sætter et »skal« ind, hvor meningen er, at han skal. Han kan slet ikke lade være, altså skal han. Jeg skal da også nævne, at i § 4, stk. 2, står der ikke, at han »kan fastsætte« de nærmere regler, men at han »fastsætter«. Det vil altså sige, at han skal.

I bemærkningerne til § 2, stk. 4 – det er på side 9 i bemærkningerne, første spalte – står der udtrykkelig om de samme ting, at han »fastsæt-